

derester faae Velighed til at udtrykke vor Mening. Jeg for mit Vedkommende finder ikke det stillede Forslag antageligt. — Til § 14 er der stillet det sædvanlige Forslag, hvorved man i Finantsloven har optaget de Bevillinger, hvortil særlige Rigsdagen forelagte. Love give Anledning. Man vil erindre, at det er den Maade, hvorpaa Folkethinget og Landstinget ere komne overeens om at forlige Stridigheden angaaende Competencen med Hensyn til Finantsfager og om Finantslovens Forhold til saadanne Love, der indeholde Bevillinger.

Tscherning: Errede Herrer ville erindre, at der forrige Gang, da § 6 var under Forhandling, var stillet et Forslag, som gik ud paa at begrænse den Indflydelse paa Kongerigets særlige Indtægter og Udgifter, som hidrører fra det Tysk, man forsøger at udøve gjennem det vedblivende Rigsraad for Kongeriget Danmark og Hertugdømmet Slesvigs Fællesanliggender. Den Maade, hvorpaa vi da havde foreslaaet at forhindre Overgreb mod Kongerigets finantsielle Stilling, vandt ikke tilstrækkeligt Bifald, og vi have derfor nu forsøgt paa en anden Maade at naae saa meget af det samme Formaal, som vi kunne, derved at Fleertallet i Udvalget har sluttet sig sammen om et Forslag, som henviser den Sum, der fremkommer ved at fradrage de paa Finantsloven opførte Udgifter fra Indtægten til Kongerigets Reserverfond. Vi gaae ud fra den Forudsætning, at denne positive Beslutning vil bringe Finantsministeren til ikke at benytte andre af Kongerigets Midler end dem, med Hensyn til hvilke han har Lovhjemmel dertil, og jeg for min Part — og jeg troer at kunne sige Fleertallet af Finantsudvalget — mener, at kun de Udgifter ere lovhjemlede, som enten have deres Plads paa det Budget, som er udgaaet fra Monarchiets Rigsraad, da det bestod som bevilgende for Danmark og Slesvig, eller som staae opførte paa Kongerigets egen Finantslov. Udgiftsposter, som maatte forlanges tilskudte fra Kongeriget Danmark, uden at være bevilgede paa en af disse efter vor Mening loformelige Maader, kunde altsaa kun afholdes ved at overtræde den positivt givne Bestemmelse, som vi her foreslaae. Jeg behøver ikke

at gjentage, hvad jeg fibst gjorde opmærksom paa, at Indskrænkingsloven kun bestaaer ligeoverfor en Lovgivning, der fyldestgjør Kundgjørelsen af 28de Januar 1852. Det er den Betingelse, hvorunder Fællesforfatningen er given, og Indskrænkingsloven ligeoverfor den er anlagen. Naar Grundloven for Monarchiets Fællesanliggender ikke mere fyldestgjør denne Fordring, kan man ikke i Kraft af den træde lovligt frem og begjære, at Kongeriget uden sin Indvikling skal give Tilskud til Udgifter, der hidrøre fra Foranstaltninger, som træffes for Kongeriget alene. Der kan ikke mere træffes Foranstaltninger for noget Fællesskab, og der kan ikke fordrøes Noget af Kongeriget uden til et Fællesskab, medmindre det bevilges her i Kongerigets Rigsdag. Det er Betydningen af det Forslag, som her er stillet. Det har ikke været os, der have stillet dette Forslag, ubevidst, at man ved at fortsætte den forunderlige Fortolkningskunstsmethode, ved Hjælp af hvilken man har søgt at holde sig paa et lovligt Gebeet i Modsætning til Kjendsgjerningerne, kan gribe ind i og tage — hvad vi vilde kalde med Magt — de Midler, som man ikke lovlig er berettiget til at tage uden at spørge sig for her.

Finantsministeren: Det turde være klart, at det foreliggende Forslag gaaer ud fra den Forudsætning, at Indskrænkingsloven har tabt sin Kraft, og at de Bestemmelser, som ere trufne i Forfatningsloven af 1863, ere uden al Gyldighed. At Regjeringen ikke kan dele denne Anskuelse, trænger ikke til nogen vidtløftig Paavikning, og jeg skal heller ikke gjentage, hvad jeg i saa Henseende allerede under denne Sags 2den Behandling har søgt at gjøre gjældende, ligesom jeg heller ikke behøver at antyde, hvorledes Regjeringen vil stille sig til dette Forslag, dersom det mod Forventning skulde vinde Majoritet her i det høie Thing.

C. B. Nimeslad: Jeg vil ganste roligt give de ærede Medlemmer af det høie Thing at betænke, at de Fleste af dem som Medlemmer af Rigsraadet have vedtaget en Bestemmelse, der aldeles strider mod den her foreslaade. Dernæst vil jeg henstille til Dem,